

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.070 van 17 juni 1999
in de zaak A. 82.385/VII-17.754.**

In zake : Johan SCHROYEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten W. ZIMMERMANN en M. ZIMMERMANN,
kantoor houdende te HASSELT,
Paul Bellefroidlaan 12

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan SCHROYEN
op 8 februari 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van de niet-gedateerde
beslissing van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor
het Vlaamse Gewest waarin wordt gesteld dat hij niet
voldoet aan de voorwaarden van artikel 31, § 2 of § 3,
van het Bodemsaneringsdecreet, en waarbij hij wordt
verplicht om in te gaan op de aanmaning tot het
uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek op gronden
gelegen aan de Nijverheidsstraat 53 te Beringen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 18 mei 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. GILOT
die, loco Advocaten W. en M. ZIMMERMANN verschijnt voor
de verzoeker, en van Advocaat O. DUGARDYN die, loco
Advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert :

"Verzoekende partij is in hoofdberoep arbeider bij de NV RADSON, radiatorenproducent in Zonhoven en oefent zijn activiteiten van drukker op het kwestieuze terrein slechts uit als nevenactiviteit.

Verzoekende partij is dan ook helemaal niet kapitaalkrchtig en beschikt gewoonweg niet over de nodige financiële middelen om een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren, hetwelk, zoals algemeen geweten, zeer kostelijk is.

Indien verzoekende partij toch verplicht zou worden dergelijk peperduur bodemonderzoek te laten uitvoeren zou dit een financiële opdoffer betekenen, dewelke hij niet te boven zou kunnen komen en zou hij wellicht verplicht zijn de boeken neer te leggen.

Dat door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het voortbestaan van de bedrijfsactiviteit van verzoekende partij aldus zeker in gevaar zou komen.

Verzoekende partij ziet door de houding van OVAM zijn exploitatie geblokkeerd en hij kan, noch wenst de kosten te dragen die OVAM hem manifest ten onrechte wil opleggen.

Een schorsing van de bestreden beslissing zou meteen de overdracht als onschuldige bezitter kunnen doen doorgaan en verzoekende partij voor een financiële catastrofe behoeden";

dat uit verzoekers uiteenzetting van zijn belang nog kan worden afgeleid dat hij van oordeel is dat hij eveneens de kosten van de bodemsanering zal moeten dragen;

Overwegende dat de bestreden beslissing verzoeker er niet toe verplicht een bodemsanering uit te voeren, doch deze enkel oplegt een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren; dat verzoeker niet aantoonst dat de kosten die met dat onderzoek gepaard zullen gaan dermate hoog zijn dat ze meer dan een niet moeilijk te herstellen financieel nadeel uitmaken; dat alzo verzoeker geen raming neerlegt van de kostprijs van het beschrijvend bodemonderzoek; dat, wat zijn inkomsten betreft, hij zich beperkt tot het neerleggen van een stuk dat zijn inkomsten als werknemer van de n.v. RADSON moet staven en dat hij nalaat enige informatie te

verschaffen omtrent de inkomsten die hij verkrijgt uit zijn zelfstandige nevenactiviteit als zeefdrukker; dat, voorts, verzoeker niet aantoont hoe door het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek de exploitatie van zijn inrichting zou worden geblokkeerd; dat, overigens, dat aspect van het nadeel niet te rijmen valt met het betoog van verzoeker dat door de bestreden beslissing de "overdracht als onschuldige bezitter" niet kan doorgaan; dat, wat die overdracht betreft, uit de neergelegde stukken kan worden afgeleid dat niet verzoeker, maar Mariëlla THOELEN eigenaar is van de betrokken gronden; dat overigens verzoeker in zijn verzoekschrift zelfs stelt dat "Mariëlla THOELEN in 1998 een overdracht van deze grond wenste te doen"; dat dit nadeel zich dan ook niet aandient als een persoonlijk nadeel in hoofde van verzoeker; dat bovendien niet wordt aangetoond dat het bestreden besluit de overdracht van het betrokken goed onmogelijk maakt, nu artikel 40 van het bodemsanerings-decreet in de mogelijkheid voorziet om de verplichtingen van de overdrager te laten vervullen door de verwerver van de gronden of door een andere persoon voor zover die beschikt over een rechtsgeldige titel om de overdracht te doen uitvoeren;

Overwegende dat derhalve niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen, zonder dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.